

fra alle Sider kunde give Tilslutning til Regeringens Programkrav fra 1929: »Skattebyrden flyttes fra Arbejde og Forbrug til de samfundsskabte Værdier og til Indtægt og Formue, der er Frugten af andres Arbejde.« Til en Politik, der opfyldte dette Løfte, var Retsforbundet rede til at medvirke, og Partiet krævede derfor Told og Skat paa Varer afviklet og Valutacentralen bort. Hvad »Ordningerne« angaar, kunde man vel ikke undvære en Form for Fordeling af Produktionen af Englandssvin, men hele Kortordningen kunde udmærket godt ophæves, og alle de andre hjemlige Ordninger burde snarest afvikles. Retsforbundet stillede imidlertid ikke blot Krav om Afskaffelse af Varefordyrelse; det gav ogsaa Anvisning paa *Dækning*, nemlig gennem Inddragelse til Fællesskabet af de Værdier, som opstaar ved Samfundets Vækst, efter de i Partiets Lovforslag angivne Linier. En saadan Politik med Frihandel og Grundskyld vilde tvinge *Arbejdsløsheden* til Ophør, da »Arbejdsløsheden er Resultatet af en slet Politik, en daarlig Fordeling af Arbejdsudbyttet«. — Folkets økonomiske Frigørelse skulde være dets eget Værk, og Retsforbundet afviste fremmede Metoder, enten det var russisk Kommunisme eller tysk Nazisme. »Vi tror paa Friheden, paa Retten og er imod alt Diktatur og Tvangsstyre.« — Partiet havde deltaget i Gennemførelsen af alle Love, som betød Fremskridt — at det saa sjældent fik Lejlighed dertil, var Regeringens Skyld. Regeringen var meget dygtig, naar det gjaldt Ambulancetjeneste, men det burde være *Valgets Resultat*, at Regeringen ikke længer kunde klare sig med Ambulancetjeneste. »Valgets Lære maa være, at der nu skal vidtgaaende Reforme til. Regeringen kan ikke fortsat nøjes med at hjælpe gennem Understøttelse. Der maa sættes ind mod Udbytningen af det arbejdende Folk. Ned med Tolden, Valutacentralen og den offentlige Gæld!«

Aksel Larsen (D. K.) omtalte indledningsvis det Arbejde, som det kommunistiske Parti havde gjort i den sønderjyske Valgkamp, og han troede ikke, det vilde blive bestridt, at dette Arbejde havde sin Andel i det, man nu fra de allerfleste Sider karakteriserede som et godt *Valg i Sønderjylland*. Man maatte imidlertid ikke nøjes med at tale om og glæde sig over det gode Valg i Sønderjylland; den sønderjyske Befolkning have Krav paa noget mere, og Regering og Rigsdag var nødt til nu at tage fat paa Opbygning af en efter Forholdene afpasset *Industri* i Sønderjylland. Derved vilde de sønderjyske Byer have Chancer for at komme paa Højde med Byerne i det øvrige Land, det vilde skaffe Arbejdsmuligheder for Arbejderne, og det vilde skabe større Købekraft for saavel Landbrugets og Fiskeriets som Haandværkets Produkter. — Efter at have udbedt sig Oplysninger af Justitsministeren